

enige weken later verscheen en pretendeerde commandeur van al die schepen te zijn, zond vooraf een luitenant om van het kasteel een contrasaluut van evenveel schoten te eisen. De gouverneur-generaal maakte hem duidelijk dat dit alleen voor koningsschepen geschiedde, maar dat het admiraalsschip op de rede met evenveel schoten zou antwoorden, omdat het een commandeur betrof. Hoewel gebelgd, moest hij zich hierbij neerleggen. Op 1 maart is besloten dat voortaan schepen van de Engelse compagnie onder het gezag van een commandeur zo begroet zullen worden. Op de Earl Temple was het lid van de Engelse raad te Benkulen, John Herbert, met een brief van 10 februari, waarin werd verzocht de ernstige gebreken van dat schip te herstellen en daarvoor aan Herbert geld voor te schieten. [fol. 193] Zijn verzoek in de vergadering van 1 maart om dit schip op Onrust door Compagnies werkvolk te laten herstellen, is wegens gebrek aan bekwame scheepstimmerlieden afgewezen. Dit werk mocht wel door particulieren geschieden en het is toegestaan wat lood, ijzer en staal aan land te verkopen. Bij besluit van 8 maart is de Engelsen een pakhuis op het eiland Kuiper aangewezen om tijdens de reparatie uitrustingsstukken op te slaan. Na tien dagen schreef Herbert in een rekest dat hij met de baas-timmerman van Onrust had vastgesteld, dat het schip zulke gebreken had, dat het onmogelijk met het scheepsvolk en gehuurde inlanders was te repareren. Hij vroeg om 20 Europese scheepstimmerlieden, die het werk wel in twee maanden konden doen. Anders zou het schip de reis naar China niet kunnen voortzetten. Zoals uit de bijlage blijkt, was de baas-timmerman van oordeel dat het schip zo slecht was, dat het gevaar liep om bij kieling aan het hoofd te zinken. [fol. 194] Hij had bovendien slechts 15 bekwame scheepstimmerlieden die hij niet kon missen, zodat hij niet wist hoe hij dit werk op tijd moest verrichten. Het verzoek om Europese timmerlieden is afgewezen, maar er is wel het nodige hout en ijzerwerk geleverd met 50 % en 75 % winst. De Earl Temple was hier in zoverre mee geholpen dat ze binnen enige dagen weliswaar niet naar China, maar naar Manilla is vertrokken. Op 14 april kwam uit Manilla een particulier scheepje, de Sabut-Jungh, aan, dat door admiraal Samuel Cornish in dienst was genomen om levensmiddelen naar Madras te vervoeren. Zijn schriftelijk verzoek aan de gouverneur-generaal om hulp bij de inkoop is in de vergadering van 19 april ingewilligd, mits de kapitein de suiker en de arak uit de pakhuizen van de Compagnie betreft. Op 15 april was al toegestaan om dit scheepje bij het eiland Kuiper schoon te maken en de uitrustingsstukken aan land te brengen. Een verzoek op 26 april om bij het eiland Onrust te mogen kielen en daarvoor drie Europese en drie inlandse timmerlieden te mogen gebruiken, [fol. 195] is beleefd afgewezen wegens gebrek aan ambachtsvolk. De kapitein van de Earl Temple strafte de luitenant op dat schip voor de dwang die hij op de gezaghebber van de bark Vrijheid op weg van Bantam naar Batavia uitoefende om bij te draaien, met inbeslagneming van gage en arrest zolang zijn schip op de rede van Batavia was. Dat verklaarde volgens een bericht van de sjahbandar Jacob Cornelis Mattheus Radermacher van 22 april de Engelsman John Herbert tenminste. De Hoge Regering heeft zich hierbij neergelegd en twee schuiten, waarmee verleden jaar enige Engelsen hierheen deserteerden, conform het besluit van 12 april aan de kapitein van de Earl Temple uitgeleverd. Het verzoek van 12 april van een Engels onderdaan, die enige tijd buiten de stad in een arakbranderij had gewerkt, om burgervrijdom te krijgen, is afgewezen, omdat zulke vreemdelingen schadelijk worden gevonden. Hij zal binnenkort naar Benkulen verhuizen.)

Den 22^e april vertoonde de voorgewaagde mr. John Herbert dat hij, op den weg van Bankole naar herwaard, het Engelsch schip the Valentine ontmoet en van den captain ontfangen had eenen brief van sijne betaalsheeren, waarbij hem zekere ordres aanbevoelen wierden, welker uytvoering sijne presentie alhier nog eenige tijd vereyschen soude. En hij versocht ten dien eynde onse permissie. Maar wij hebben geen redenen kunnen vinden om hem hierin ter willen te sijn, wjl de mijsterieuse bewoordingen van sijn request, bij de resolutie van die dag ingeschreven, omtrent de noodzakelijkheid van sijn lange verblijf niet het minste ligt gaven, behalven dat men sig geene ordres van de heeren Engelsche bewindhebbers verbeelden kan, om welker uytvoering wij tegen onse oude maximen verplicht soudon sijn eenen Engelschen agent hier te gedooogen, daar men diergelijke instantie